

Buda Ferenc

a gyerekek

*a gyerekek
szeme csillagot ereget
piros zöld fehér sugarat
fogatnak veled madarat
sólymot pacsirtát verebet
egy röpke pillanat alatt
szétfújják bánataidat*

*a gyerekek a gyerekek
puhítanak páncéliüveget
kősziklát betont tömbvasat
hangjuktól friss hajnal hasad
arcod földerül kisimul
elméd is megvilágosul*

*a gyerekek a gyerekek
röppenő futkosó seregek
komorló mélységek felett
mosolyból bővölnek fény-hidat
felragyogtatják napodat*

*a gyerekek az unokák
döccenő vad kátyúkon át
cipelnek árkon-bokron át
tükrös vizeken réteken
zörgő aszályos éveken
velük a léted végtelen*

*a gyerekek a gyerekek
kérdésre ők a felelet
s életre szóló feladat
mindig és mindenek felett*

*telirajzolják faladat
kietlen üregeidet
kitöltik belső teredet*

éltetik öreg szívedet

Elejt fölemel

*Hintáztat tenyerén a hit
fent és lent között billeget
elejt mellém fog fölemel
fény után nyúlnék félvokon
de árnyak vívódnak velem
s a csenden át hallom belül
lassuló érverésemet
hisz vénülvén már jól tudom
hogy buboréknyi életem
két-három röpke pillanat
és látom: előkanyarul
komor fák szögletes kövek
közül a szép híves patak
tenyerén hintáztat a hit
mellém fog elejt fölemel
elejt mellém fog fölemel*